

O Šunce

**Dokumentace přípravy a realizace
bakalářské práce a rešerše**

Eliška Chytková

Bakalářská práce
2012

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta multimediálních komunikací

Ústav animace a audiovize

akademický rok: 2011/2012

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: Eliška CHYTKOVÁ
Osobní číslo: K09287
Studijní program: B 8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby
Studijní obor: Animovaná tvorba

Téma práce: 1. Teoretická část:
Dokumentace přípravy, realizace bakalářské práce a rešerše

2. Praktická část:
O Šunce - kreslený animovaný film

Zásady pro vypracování:

1. Teoretická část:

Rozsah práce a pokyny k vypracování: minimálně 15 normostran textu + přílohy, odevzdat v elektronické podobě 1 ks na CD nosiči ve formátu PDF; 1 ks pevné vazby v tisknuté podobě (barevně), 2 ks v kroužkové vazbě (čb). Vypracujte výtvarné návrhy, obrázkový a pracovní technický scénář audiovizuálního díla jako přílohu teoretické části.

2. Praktická část:

Film realizujte v minimální délce 2 min a 30 vt. Praktickou část práce odevzdejte:
1) 1x data na médiu CD-R nebo DVD - výstup ze stříhového programu Premiere Pro 1.5: file-export-movie-settings: general: Microsoft DV AVI, video: pixel aspect ratio - dle formátu obrazu 720x576 D1/DV PAL 4:3 (1.067) nebo 720x576 D1/DV PAL 16:9 (1,422) 25fps anebo formát HDV codec mpeg2 - 1280x720 HDV 720p 16:9 (1,0) 25fps; audio: uncompressed, 48000 Hz 2) 1x formát DVD - pro stolní DVD přehrávač
Součástí prezentace praktické části je výtvarný návrh plakátu formát 70x100 cm, v digitální podobě PDF (příprava pro tisk rozlišení: 300 dpi, režim: CMYK barva).

Pro přijetí práce je nutné odevzdat vyplněné formuláře pro OSA a NFA a licenční smlouva k audiovizuálnímu dílu.

Na samostatném nosiči CD-ROM odevzdejte v minimálním počtu 10 kusů obrazovou dokumentaci praktické části závěrečné práce pro využití v publikacích FMK. Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300 dpi, 250 mm delší strana. Formáty pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách. V samostatném textovém souboru uveďte jméno a příjmení, login do Portálu UTB, obor (ateliér), typ práce, přesný název práce v češtině i v angličtině, rok obhajoby, osobní mail, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/umělecké dílo**

Seznam odborné literatury:

Úvod do estetiky animace, Kubiček Jiří, AMU Praha 2004, ISBN 80-7331-019-8

Minimum z dějin světové animace, Dutka Edgar, AMU Praha 2004, ISBN 80-7331-012-0
160

Výtvarníci animovaného filmu, Poš Jan, Odeon, Praha 1990

The Animator's Survival Kit Williams Richard, 1999

Timing for animation, Whitaker Herold, Halas John, Focal Press, ISBN 0240517148

Vedoucí bakalářské práce:

Ivo Hejzman

Ústav animace a audiovize

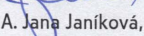
Datum zadání bakalářské práce:

21. března 2012

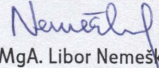
Termín odevzdání bakalářské práce:

17. května 2012

Ve Zlíně dne 21. března 2012

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

MgA. Libor Nemeškal
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně14.5. 2012.....

ELIŠKA CHYTRÁVÁ *Chytrá*
.....
Jméno, příjmení, podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělčně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výtisky, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné. Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně a použila odbornou literaturu z pramenů, které cituji a uvádím v příloženém seznamu použité literatury.

Datum 14. 5. 2012

Eliška Chytková

ABSTRAKT

Moje bakalářská práce popisuje přípravu a realizaci krátkého animovaného filmu O Šunce. Mapuje průběh vzniku filmu od literárního a obrazového scénáře, animatiku, výtvarných návrhů, animace, postprodukce, až k uzavřenému hotovému celku.

Klíčová slova: animace, kreslený film, TvPaint, kresba, Eliška Chytková

ABSTRACT

My bachelor's work describes preparation and realization of animated short movie The Ham Story. It documents evolution and creation from the literary script, storyboard, animatic, art concept, animation and post-production to the finished film.

Keywords: animated short movie animation, cartoon, The Ham Story, script, Chytkova

PODĚKOVÁNÍ

Matějovi

OBSAH

ÚVOD.....	10
I	TEORETICKÁ ČÁST.....11
	INSPIRAČNÍ ZDROJE A FORMOVÁNÍ NÁMĚTU.....12
	TÉMA.....12
	HLEDÁNÍ STYLU.....12
	FANTAZIE.....13
	DALŠÍ INSPIRAČNÍ ZDROJE.....14
	SCÉNÁŘ.....16
	LITERÁRNÍ SCÉNÁŘ.....16
	PROMĚNY SCÉNÁŘE18
	POSTAVY21
II	PRAKTICKÁ ČÁST.....26
	HLEDÁNÍ VÝTVARNÉHO ŘEŠENÍ.....27
	TECHNIKA PROVEDENÍ.....28
	VÝVOJ POSTAV A POZADÍ.....28
	HUDBA, ZVUK.....29
	ZÁVĚR.....30
	SEZNAM OBRÁZKŮ31
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....32
	SEZNAM PŘÍLOH.....33

ÚVOD

Teoretická část práce dokumentuje přípravu, průběh a realizaci praktické části bakalářské práce. Jejím výstupem je krátký animovaný film „O Šunce“

Film je počítačově zpracován technologií kreslené animace v kombinaci s animací ploškovou. Kresba je převážně digitální, ale v pozadí se objevuje i ručně kreslené/malované části. Animace je sestra fantazie a právě o nich bude celý příběh.

Vymyšlených *pouličních* představ má každý v hlavě mnoho avšak nepřidává jim na důležitosti. Mě ale tyhle fantazie baví. Jsou pro mě důležité a čerpám z nich. A i proto je moje bakalářská práce příběhem z oné zcela běžné ulice, kterou známe i z našeho života. O lidech, které denně potkáváme na každém chodníku.

Toto prostředí je pro mě hlavním inspiračním zdrojem a proto jsem se rozhodla oživit tyhle moje představy a postavit z nich příběh...

I. TEORETICKÁ ČÁST

inspirační zdroje a formování námětu

téma

Tento film, respektive jeho námět, nevznikl přímo pro bakalářský projekt, ale byl jedním z návrhů na téma posledního semestrálního filmu- mimořádná událost. Překvapivě až po realizaci jiného z nápadů mi došlo, jak je toto téma nosné a je přímo stvořené k rozpohybování a k imaginaci mysli.

Téma je předurčené k animaci především v tom, že se tu nabízí spousta možností jak na něj pohlížet. Mimořádných událostí je moc a všude okolo, pro každého však jiné. Pro někoho je mimořádná událost chvíle, kdy v pekařství objeví dva do sebe zapečené rohlíky, nebo když najde v pytlíku chipsů jeden, který vypadá jako Ringo Star. Jiný si pod tématem představí usmíření dvou nepřátel, blesk z čistého nebe či sedm ran egyptských. Jsou tací, kterým tyto skutečnosti změni náladu a jsou tací, kterým změni celý život.

Hledání stylu

Zamyslím-li se nad svou dosavadní tvorbou....

Za ty dva roky, co se pokouším animovat, jsem si vyzkoušela různá témata a přístupy ke kreslenému filmu. Veselá i smutná, velkolepá i malichernější.

Ve druhém ročníku jsem zkusila vážnější věc, bez cíle pobavit diváka. V průběhu tvoření tohoto filmu, jsem se však přistihla, jak často přemýšlím o vážných tvářích a dojatých srdcích diváka. Dumala jsem nad tím, zda-li by nebylo lepší kreslit něco, co by sledovatelům vykreslilo úsměv, než-li až příliš lidskou grimasu plnou pochopení a slz, prostě něco veselého.

Jakmile tvoříme, tvorbou žijeme.

Pokud kveteme ve filmu, kvete i naše tělo. Pokud vadneme ve filmu, uvadá i naše tělo. Nebojím se uvadat pro umění, myslím si však, že je lepší pro něj kvést. A proto, než abych strávila půl roku v depresi, rozhodla jsem se půl roku se bavit. Koukat se na věci z nadhledu tak jak to dovedou jenom ptáci. S porcí nadsázky a nebát se slova *absurdita*.

Pokud se zamyslím nad výtvarnem, myslím, že jsem konečně dospěla do bodu, kdy vím jaká míra výtvarné stylizace a jaký způsob animování mi sedí a především jaký funguje. Z počátku to bylo nekonečné vyplávání každé fáze pohybu, která ve výsledku, při rozhýbání působila spíše těžkopádně, než příjemně. Pak přišlo období naprostého zjednodušení linek. A teď se mi snad konečně podařilo vzít z obou těchto období to dobré a spojit do jednoho zajímavého a snad i originálního celku.

Fantazie

„Fantazie je důležitější než vědění.“ Albert Einstein

Moje téma je mimořádná událost ve všedním dni a tedy i inspirační zdroje vycházejí ze všedních dní... Tedy ze života, z fantazie člověčí. Nikdo z nás není bez fantazie. Nikdo z nás jí neudupe a neudrží na řetězech, ať se snaží sebevíc. Nikdo z nás!

Inspiračním zdrojem je tedy moje fantazie a žádná jiná.

Na všedních dnech naší doby je nejvšednější ta všednost, odosobněná šed' a fakt, že největším stereotypem je to, že je pořád něco nového. A je to právě ta šed', která nedá fantazii zahynout. Kolikrát si vykračujete po obyčejné ulici, koukáte a jen tak se ponoříte kamsi do sebe. A v moment kdy se tak odpíchnete od reality a jste tzv. v sobě, vidíte ten okolní svět jinak. Já ho vidím tiše. Vnímám spíš jen pohyby, tvary, barvy. To se pak začnou kroutit komíny, holé větve stromů se obsypou barevnými obláčky a ty pak pomalu stoupají vzhůru. A samozřejmě ani lidé nezůstanou stejní. Nejraději si z nich tropím žerty. Vědomě, ale, ale i nevědomě si neustále přikrášlujeme realitu podle našich představ a nálad. Jsme-li smutní, dobarvu-je si svět na duhovou klaunskou barvu, jsme-li rozezlení, přejeme lidem jenom to špatné, jsme-li veselí, rozdáváme lidem ve své hlavě jenom dobro a slast. A mohla bych pokračovat do nekonečna a stejně bych nedošla k celkovému vyčíslení kombinací barev a nálad. Já osobně vím, že tyhle nálady fantazie jsou viditelné nejenom v našich hlavách, tedy pro naše vnitřní oči, ale i pro oči ostatních, a že tedy i jim upravují náladu, a že se všichni navzájem ovlivňujeme.

Však, je tomu opravdu tak?

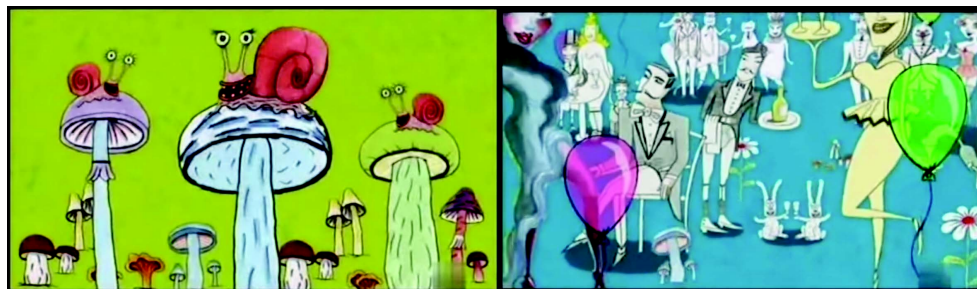
Myslím, že okřídlená teze "přátelství dělí smutek a násobí radost", by mohla být dobrým příkladem.

Kdysi jsem byla na pohřbu mého kamaráda a vím, že kdybych stála u rakve sama, tíhu smutku bych neunesla a propadla se do hloubek, kam ani slunce nesmí, ale že nás na tu velkou váhu bylo mnoho, zapřeli jsme se a usnesli jsme ji a každý z nás naopak trochu vyrostl. Toto byl příklad z extrémnějších: přátelé a velký smutek. Ale mám za to, že když se střetnout dva podobně naladěni lidé, kteří se neznají, jejich nálada se také znásobí a oni ji pak rozsévají dál do světa. Špatnou či dobrou, veselou či smutnou... Skrze fantazii metáme do světa rovnováhu.

„Když má každý svůj úhel pohledu, který se neustále mění, pak každý vytváří sérii jedinečných skutečností. To nedává odpovědnost za vytváření skutečnosti ani mrzutému biblickému Bohu, ani neosobnímu, mechanickému procesu entropické devaluace, ani vševědoucímu marxistickému státu, ale mozku jednotlivce.“ Albert Einstein.

Další inspirační zdroje

Jistou inspirací mi byl i film Michaeli Pavlátové: Michaela Pavlátová (el carnaval de los animales, 2006). A to především v tom, že používá naplněných záběrů, na kterých ukáže spoustu postav v různých pozicích a akcích. Oko diváka si může vybírat a zkoumat každého z nich a nebo se může zaměřit jenom na jednu skupinu a té věnovat veškerou svou pozornost. Po jeho opakovaném shlédnutí jsem dostala chuť naanimovat si také něco pompézního a epického, a proto jsou v mém příběhu „O šunce“ většinou jenom statické záběry, do kterých se valí a valí postava za postavou. Ukáží se nám a pak se zase odporoučí pryč, jenom aby vyklidily místo pro další. Je to něco jako taková „děkovačka“ v divadle, ale tady se děkuje předem.

Obrázek 1. Další inspirační zdroje

Řeznictví. Království masa a uzenech vůní, kterému vládne (podle hesla: náš zákazník, náš pán) tak trochu každý z nás. To všechno, ty krásy a voňavé nádhery, mohou být naše, stačí jenom se rozhodnout a jednat. Již od raných let jsem obdivovala uzeneiny. Proč tomu tak bylo přesně nedokážu říct. Co ale říct dokážu je to, že mým snem vždycky bylo *mít kýtu*. Ach ano, kýta je vrchol uzeneářského umění. Esteticky výjimečná, aromatem nedostihnutečná a hlavně těžká a veliká. Je to již dávno, bylo tehdy sedm let, co se mi stala příhoda, kterou si ponesu životem až do konce. Šli jsme s tatínkem jako každou středu do řeznictví a já se těšila, jaké krásy nám dnes přichystají. Hned jak jsem vešla, upřeli se moje zraky na nejkrásnější kýtu na světě (popravdě byla to moje první kýta, kterou jsem spatřila, takže sem tehdy ani nevěděla, že vidím kýtu, ale to je vedlejší). „Tati, co je to?“ ptala jsem se otce, tahaje ho za kabát. Pan otec se odmlčel, vážně zakašlal a s vážným hlasem milovníka masa povídá : „Tak tohle, Eliško, tohle je kýta!“ strnula jsem a obdivně pozorovala tu novou lásku v mém životě. „Táto?“ začala jsem. „Ano, dítě?“ opětoval otec. „myslím, že jí musím mít. Prosím, tati, už nebudu chtít nik k Vánocům“ dokončila jsem svou naléhavou prosbu. „Beru tě za slovo.“ prohlásil otec a ukázal na ni a ona už putovalo do mé náruče. Ten pocit! Ten pocit, kdy jsem svírala a hrála se s ní, byl z nejlepších. Bylo to jako dotknout se netušeného nebe. Jako první polibky s opravdové lásky. Jako první a poslední můj hřích. Ach Kýto! Ach moje Manon!

Scénář

Literární scénář

Bába si vykračuje po normální ulici v normálním městě a jde si koupit do normálního řeznictví normální kýtu. Stojí ve frontě a prohlíží si lidi a kýty. Vše je normálně našedlé a všední. Pošmourno a šedavě smutno. Čepice, nosy, kachličky vše jako každý den... Neměnné, stálé a nehodno povšimnutí. Už jí má vyhlídnoutou. Třetí zprava, kejtíčku. Tu nejčervenější! Myslí si na ni. Jak jí šoupne do hrnce a jak jí bude vonět po bytě... Hmmm, kejtíčka. A už je na řadě! Ukazuje na svou vysněnou. „Tuhle?“ Ptá se obtloustlá řeznice. „Mmmm ano“, pokyvuje bába a nastavuje tašku. Už, už je skoro její, když si všimne, že je kýta zelená. Stáhne tašku a vrtí hlavou a ukazuje na jinou kýtu. Řeznice nic nenamítá, zelenou položí na pult a jde pro lepší. Strká jí bábě do tašky, však najednou zežloutne. Obě se vytřeští oči a zděšeně se na sebe podívají. V ten moment se jim přebarví nosy na šílono. Navzájem se sobě smějí a ukazují jedna na druhou. Pak jim to dojde, že vlastně každá z nich je pro smích a kontrolují své tváře ve výloze. Jednohlasně vyjeknou a pokouší se o ně mrákoty. Lidé okolo nich si taky začínají všimnat, že jim se proměnili nosy na klauny a ne jednom nosy, ale i zbytek jejich těl a obleků nabírá absurdních barev a tvarů. Stíny už nemají své pány a začínají tančit do rytmu bláznivých a veselých. Zpátky na bábu, ta se taktak vypoťácí na ulici, hledaje klid a úkryt. Jenže ejhle, na ulici panuje obdobné šílenství. Ženám přeskakují prsa z dekoltů do jiných a ty se o ně perou a hádají. Honí je po bulváru a bědují. Stromy se probouzejí k životu a pochodují a honí otravné ptáky a veverky. Zadky opouštějí svá místa a pohodlně se usazují na lavice neobtěžkáni vahami svých předchozích majitelů. Jiná zadky uhánějí do obchodu s postelemi... To jediné místo, kde se neseďí. I nohy mění svá místa a uhánějí napříč ulicí do kloboučnictví. Naparují se v kloboucích. Zkrátka věci dělají to, co jim bylo upíráno.

Nos... Zvedne se a kráčí po tváři. Čenichá a spouští se po krku níž. Čenichá až k podpaždí a jak si tam čichne, stáhne se pryč a pšiká. Nevzdává však svou cestu za poznáním. Jde dál, obtáčí se okolo těla, až dorazí k zadnici. Zastaví se, chvilku přemýšlí (funí), zde je tohle vážně možné a pak mu dojde, že je... Vší silou odskočí a vrhne se pryč ze dveří. Pán za ním. Pohled na obchod... Květinářství. Jaká smů-

la. Honí svůj nos. Zmatek. Zmatek.

Cvak, jsou vidět jenom špičky nohou. Pohled se přiblíží zemi a pak se odmrští nahoru. Pohled vyskočí daleko pryč od těch zmatků. Město se zmenšuje a let se zrychluje, až se ostré vidění rozmazává.

Ruka co práskla, práskla druhou ruku, která patřila klučinovi se zlatými růžky(zbytky svatozáře), co sedí za strojem, nad kterým je napsáno Deus ex machina a kroučí knoflíkem. Kluk se podívá jako zpráskanej pes na svého tátu, sklopí uši a odchází. Chlap si sedne zpátky ke stroji a otočí knoflíkem zpátky (pod tím bude napsáno/nakresleno něco jako běžný svět anebo Nudný svět a stupnice od jedné do desíti). Ještě křikne na odcházejícího kluka a vrátí mu srpec svatozáře, ta se rozsvítí a kluk se rozesměje a je mu lepší.

Pak tam ještě může bejt pohled na toho kluka, jak odchází a stojí vedle dveří na záchod, kde je napsáno Boží WC a nebo tak. No a on povídá tomu taďuldovi: „jo, a máma ti vzkazuje, ať se po cestě z práce nestavuješ U Padlejch, jinak budeš mít peklo...“

Proměny scénáře

Neboť je scénář plný šílenství a beztak on sám jedním šílenstvím je, bylo potřeba jej dramaturgicky upravit, aby nesl dynamickou linku a aby i pointa nevyšla nazmar.

Příběh začíná nadhledem na město a pomalu se přibližuje. Vidíme jak pekař otvírá svůj krám a pouští křupavé vůně na svobodu. Jak lidé, otvíráním okenic, vítají nový den. Do obrazu vstupuje *Paní* a začíná nás provázet náměstím. Pozdraví krejčího, on ji. Podobně i hostinského, který láká lidi na raní pivo a tlačenku. Prochází probouzejícím se městem a myslí si na kýtu, pro kterou se vypravila do řeznictví. Uvidí hlouček kamarádek, které drbou. Drby, drby. Rychle k nim. Dozvídáme se od nich, že propírají *Místní hvězdu*. Ta se následně objeví na scéně. Ladnými pohyby a klouzavou chůzí si říká o pozornost. Báby se jí smějí. *Paní* avizuje, že má na spěch, že nesmí meškat, neboť je na kýtové výpravě. Vklouzne do řeznictví, zařadí se do fronty a vyčkává. *Řeznice* obslouží paninku, která si poručí prasečí hlavu a hned je na řadě *Paní*. Setkají se spolu s *Řeznicí* očima a ona hned znalecky oduší, co by panika ráda. Doporučí jí jednu kýtičku, *Paní* však ukáže na jinou. Obratné řeznické ruce ji popadnou a už-už ji strkají do připravené tašky. Najedou však kýta zezelená a *Paní* na poslední chvíli ucukne. Tuhle ne! Vrtí hlavou a už se očima švidrá po jiné. ááá..tahle taky nevypadá zle, ukazuje. *Řeznice* ji uchopí a snaží se o stejný manévr jako v předchozím případě. Kýta se náhle ovšem promění ve zvířátko, v takového kýtopsa. Obě dámy se zaleknout a podívají se na sebe. Rázem propuknou ve smích, neboť se si navzájem posmívají za barvu svých nosů, ani jedna netuše, že její nos je směšný. Nosy jim totiž, aby bylo jasno, zrudly do krvava. Ve stejný moment si to uvědomí a zděsí. A právě v onen moment propukne doslova šílenství. Nosy dvou dam odletí a na scéně se objevují další zákazníci řeznictví. Jednomu se nafoukne hlava a prodlouží krk. Zděšená paní, která to vidí se přitiskne ke stěně do bezpečí. Hned jak se dotkne pomyslného úkrytu, uteče jí její stín a ukradne dalšímu muži klobouk. Muži bez klobouku začne pulsovat zadek a očividně se snaží dostat od svého pána. Paní bez stínu mu přispěchá na pomoc a snaží se ho, seč může, udržet. Vše však marně, zadek vyletí a pán, nyní postrádající stabilitu, se odporoučí mezi nohy jeho „zachránkyň“. Je mu tam velice hezky, dokud se její nohy nezačnou zvětšovat a jemu neuletí hlava

ven z krámku. A tak se dostáváme zpět na náměstí, kde je tenhle „blázinec“ v plném proudu. Slečna s očividně prázdným dekoltem honí svoje ňadra. Přichází *Dáma s plazícími se vnady*, a jak už predestinuje její oslovení, i její přednosti se rozutečou. I když, vzhledem k jejímu věku, by se spíše slušelo říci, rozlezou. Zděšena svou ztrátou, se zatváří ještě zděšeněji a v tu chvíli do ní vrazí pár plných a velkých prsou, za kterými pospíchá *Místní hvězda*. Pronásleduje je až k stěně kostela, kde jí dopálí a naberou zpáteční směr. Směr přímo do rukou *Chlapíka sbírajícího ňadérka*. Ten je popadne a rovnou si je nacpe do síťovky. Utíká pryč z náměstí, okradená slečna za ní. On proběhne uličkou pryč, ji však nepustí poblázněné stromy.

Vidíme *Chlapíka sbírajícího ňadérka*, jak vbíhá na druhé náměstí a hned ho taky opustí. Na tomhle náměstí je zatím klid. Zatím. Z nebe spadne přímo doprostřed kráva, ze které se začne dojit mléko. Dojí se a dojí se, dokud kráva neodběhne a mléko nezaplaví celé náměstí. Krávu z nebo následují kočky. Asi tucet. Koupou se a rochní si v mléce a jak je kočkám vlastní, začnou ho vylizovat. Hladina začne klesat a klesá, dokud se kočky neprolížou na samotné dno. Potom vyskočí na střechu a hromadně (jako jeden muž...vlastně kočka) se labužnický olíznou. Všechny svorně vytřeští oči na druhou stranu střechy, kde pokračují šílené výjevy. Pohled na první náměstí.

Chlapík sbírající ňadérka sleduje spoustu prsou. Za ním běží řada žen, které by byly rády rychlejší než on. Všichni opouštějí náměstí a v ten moment se z řeznictví vyřítí šest kýtopsů, jednoho z nich má osedlaného *Paní*, a rejdují napříč náměstím. Zastaví se pod střechou, na které sedí kočky, a jednohlasně zaštekají. Kočky prchnou. Kýtopsové se spolu s *Paninkou* vrátí do řeznictví. Chvíli je klid a pak se z řeznictví vykutálí *Řeznice*, pronásledována kýtopsy. Lynčují ji vedle kašny. Koušou ji a dorážejí na ni. Kašna mění vodu a kamenný chrlič ve tvaru ryby ožívá. *Řeznice* se vyprostí se sevření kýtopsů a oni svůj boj vzdají a raději se doslova vypaří. Obloustlá víla masa se snaží spasit život a chce opustit náměstí. Když se však ocitne v úzké postranní uličce, začne rychle kynout a tloustnout natolik, že se zaklesne a nemůže dál. Do záběru se připotácí pán s dlouhým krkem a nakonec se svalí k zemi, kam ho po chvíli doprovodí i jeho hlava s krkem.

Kamera se oddaluje a stoupá vysoko nad město. Nad mraky, nad nicotu, nad jsoucno až plynule přejde do rotujícího pohybu, při kterém je *Boží spratek* zvednut do výše a přesunut od stroje na ovládání světa, u kterého doteď seděl a zlobil. *Bůh* svého nezvedeného syna pokárá a rázně posadí do křesla a rozhodným gestem ukáže „VEN!“. *Bůh* má svatozář, za to jeho syn pouze zbytky, které vypadají jako čertovské rohy. Malý stvořitel odchází a velký zatím dává vše dohromady. Mačká páky na přístroji s nápisem „Deux ex machine“, na poslední chvíli si zavolá svého odcházejícího syna a vytáhne ztracený srpec svatozáře a nasadí mu jej. Synova svatozář se znovu rozzáří a Boží milostí končí příběh.

Postavy

Celkový počet postav je na takto krátký film nadprůměrný. Většina z nich je běžná a bez jakýkoliv nadlidských schopností. Prostě vzorky z obyčejného mravenčího lidu. Na konci potom vystupuje v kontrastu k nim boží rodina.

Průběh vzniku postaviček: nejdříve ze všeho jsou naskicované v propracované podobě tužkou na papír, potom naskenované a přenesené do počítače, kde jsou mírně zjednodušeny, pro snadnější rozpořádání. Tento postup se mi osvědčil z toho důvodu, neboť ve většině případů se mi podaří nakreslit konečnou podobu postav lépe rovnou tužkou na papír, než-li perem na tablet.

Řeznice

Můžeme se jenom dohadovat, proč v žádném řeznictví za pultem netančí ten krásný umaštěný balet vyhublé a šlachovité slečny, ale jsou namísto nich spíš dámy mánesovštějších, možná spíše věstonických tvarů. Proč se jim na punčochách dělají jenom masná oka a proč místo jeleního loje používají kus tyrolského špeku.

A taková je i moje řeznice.

Ohromná madam s velkým srdcem, která všechnu svou lásku darovala masu. Zná svůj krámk od prvního buřtu do poslední svíčkové. Vše čerstvé, libové, nádherné. Vše s něhou nakrájené a nastrojené k prodeji. Než něco prodá, nejprve pokaždé ochutná, aby si byla jista kvalitou. Pokud má přebytky, postará se o ně. Škvarek-sem-Škvarek-tam uždibuje a se stejnou slastí poliká a poliká a přestane až tehdy, až její srdce utichne.

V příběhu je to jedna z hlavních postav, i když její role je bezvýznamná, ale tak je tomu i u všech ostatních. V mém příběhu a stejně tak i v nekonečném vesmíru a toku času. Každý žijeme svou hlavní roli, avšak každá z nich je bezvýznamná. Všechny spolkně čas a ten nakonec i sám sebe. Nenasyta.

Paní

S touto postavou se seznamujeme hned na začátku. Jedná se o starší, drobnou paní, která se vypraví do města a díky ní máme tu možnost poznat většinu postav a uvědomit si prostředí. Je to bezpochyby hlavní postava a v příběhu je jí věnováno nejvíce prostoru. To ona příběh začne a ona jej po všech peripetiích i skončí.

Ženu v důchodu, která se, jak to tak bývá, zmenšila pod tíhou věku. Má vizi. Chce si koupit kýtu. Brala si od pusu po dva dlouhé měsíce a z ušetřené peníze chce teď proměnit za kýtu a udělat velký oběd pro všechny příbuzné.

Je to archetyp spokojeného staří. Kulatější tvar těla, v očích jiskru, co nezhasíná, šátek a denně česané, husté vlasy. Malými leč jistými krůčky cupitá podzimem života a přesto se bezzubými ústy směje do srpnového slunce.

Dáma s plazícími se vnady

Noblesní dámička v černém (ve stylu Cruely ze 101 dalmatinů), která se zatrpklým a povýšeným výrazem ve tváři pluje po chodníku a všem dává na odívání svoji „dokonalou“ figuru. Její, v podprsence pevná prsa, chloubka jejího dekoltu, se však nakonec rozteče a rozprchne do okolí a jí nezbude nic jiného, než vydat se je hledat. Potupné

Místní hvězda

Mladá a velice vlnadná dívka, je terčem pohledů celého města. Ví to a patřičně toho využívá. Houpavá chůze a boky vystřelující v rytmickém pulzu jí zajisté vynesou náklonnost mužů, ale i opovržení a výsměch žen. I její prsa se nakonec vydají na průzkum okolí a bude to pohled pro bohy. Nebo možná spíše pohled bohy stvořený.

Chlapík sbírající řáděrka

S dlouhým, až na zem padajícím pláštěm, švidravým pohledem, úlisným, zubatým úsměvem a rukama, které se třesou na to, aby mohli stisknou jakékoli měkké prsíčko, je tento muž naprostým stereotypem úchyla, který vyčkává na svou kořit ve stínech thují a pak se těší z jejího panického křiku. V mém příběhu je z něj

něco jako „lovec prs“. Nadra, která dámy poztrácejí, většinou skončí v jeho síťovce a ony je marně pronásledují ve snaze získat je zpět. Jejich snahy jsou však marné...nic naplat, mají co do činění s profesionálem.

Mladíček

Mladý muž s ostrými rysy a zkoumavým pohledem se jenom mihne v řeznictví. Je zde proto, že se jeho hubená hlava nafoukne do obřích rozměrů a uletí ven na ulici. I v malé hlavě může dřímat velké zvíře.

Boží spratek

Zrzavý kluk, dítě boží. v očích má zlobu, škodolibost, umíněnost a je trochu rozmazlený (asi matka).

Krásné dítě, plné síly, které zrovna vstoupilo do puberty. Puberta to není žádná legrace, navíc pokud se jedná o pubertu boží. Svatozář a prak za opaskem. Malá náušnička a pohled podobný Alexovi z mechanického pomeranče. Anděl z ďáblem v těle... I když možná lepší bude ďábel v těle anděla.

Je jasným důkazem toho, že dobro a zlo má k sobě tak blízko...a zdá se, že dobro se mezi bohy dělí ob generaci. Koneckonců on může za všechny zmatky a celý příběh jenom a jenom v jeho režii.

No a proč jsem zvolila zrzavou barvu vlasů pro boží rodinu? Je jasné, že zrzavý lidé jsou v menšině. Někteří na ně pohlížejí s despektem a jiní je zase obdivují. A tak je tomu i s bohem. V někom probouzí hrůzu a v jiném milost. A pak je tu ještě neodmyslitelný fakt, že jsem taky trochu nazrzlá a každá má piha je polibek od anděla.

Bůh

Nejmocnější z bytostí, sedící na svém oblačném křesle, která si ve své božské vševědouce odskočila na záchod a nebo na svačinu a nestihla vědět, že se vlády nad světem ujme jeho syn. Jakmile ho Bůh přistihne, rozezlí se božským hněvem a synovi vyhubuje. Jelikož je to ale milosrdný Bůh, nakonec vrátí synovi svatozář a ukáže, že odpouštět je božské.

Pokud bych chtěla určit, kdo z hrdinů je hlavní postavou, zvolila bych starou paní. To ona nás uvede do příběhu, následujeme ji do jejího oblíbeného krámu. Cestou pochopíme, kam její kroky vedou, co má v plánu, proč vůbec podnikla časnou ranní cestu městečkem.

Ve filmu několikrát použiji neobvyklého pohledu- nadhledu. Důvodem je jak ozvláštnění a zesílení dramatičnosti scény, tak i jisté předznamenávání konce- ten, kdo způsobuje panující šílenství je přeci až vysoko nad mraky.

Film není bohatý na časté střihy. Jednak je to způsobeno mým stylem vyprávění- více než akčně a divoce třešticí kamera, mi sedí záběry delší, statické, jejichž prostřednictvím můžu do záběru nechat vbíhat jednotlivé postavy, přidávat další a další příhody, zkrátka tak, jak by je divák vnímal, když stojí na ulici a sleduje co se to kolem něj děje.

Příběh je obrazem toho, co by s nebohými figurkami žen a mužů udělal zlobivý puberták. Nejdřív jen tak lehce pozlobí, ztropí drobný žert s klaunskými nosy. To je mu ale málo, tak proč nosům neporučit, aby opustili své nositele? Jde to, boží spratek pochopil, že může všechno, cokoli co ho napadne. Koho znás nenapadaly v pubertě zvrácenosti a kdo znás si nepřál vlastnit stroj na zastavování času, jen proto aby si mohl osahat tohle, tamto zmáčknout, či nadzvednout tu či onu sukni. A když ne čas zastavit, tak zcela změnit realitu a naplnit své ztřeštěné, a na malé dítě snad i oplzlé, představy. Co má asi tahle panička pod blůzkou? Podívá se, rovnou slečnu pozlobí a nechá ji ty obrovské přednosti honit po celém náměstí. A proč nedopřát starému chlípníkovi síťovku plnou mladých nader?

Obrázek 2. Postavy

II. PRAKTICKÁ ČÁST

Hledání výtvarného řešení

Raději animuji v prostředí, které není zcela počítačově vytvořené. Dávám přednost použití pastelů, pastelek a jiných starších metod, které posléze přenesu pomocí skeneru do digitální formy, před strojově přesnou rukou počítačovou. Na tvorbě pozadí nedigitální formou shledávám přínos v tom, že každý tah je originál... vedený různou silou, různou délkou a především různou rukou. Ne snad, že by každý tah v mém pozadí dělal jiný člověk, ale každý by ho udělal jinak. A právě takhle osobitost vnáší do díla duši a vdechuje mu život, který je tak potřebný.

Pokoušela jsem se využívat i koláží, ale pozadí bylo příliš výrazné, odvádělo pozornost od děje a především mi nepřišlo vhodné pro můj styl animace. Nakonec ze všech koláží zůstaly jenom stromy, které jsou vytvořeny za použití hnědého balícího papíru hrubé struktury a kresbou měkkým pastelem. Také jsem se pokoušela vytvořit pozadí čistě v prostředí programu Adobe Photoshop, ale to jsem shledala nezajímavým, nudným a pro mě příliš neoriginálním. Ještě zde byl pokus s anilinkami, ale o tom ani nechci mluvit. Po všech pokusech a nezdarech, nebo lépe neúplných zdarech, jsem náhodou našla, pod vrstvou prachu a zapomnění, staré pastelky. Ty mi kdysi věnovala moje maminka k narozeninám. Víím, že jsem z nich tehdy nebyla nadšená, ale jak se nakonec ukázalo, přišli vhod a byly jenom dalším důkazem toho, že mámy mají vždycky pravdu. Je tomu opravdu tak. Spasily mne. Jenom tak tak zkusmo jsem pomalovalo balící papír, přenesla do počítače a rozhýbala na něm již naanimovanou postavu z příběhu. Výsledek? Je vyhráno!!!

Co se týče pastelkového pozadí. Jedná se o ručně namalované výjevy seskládané barevně sladěné v prostředí Adobe Photoshop cs5 a finálně dotažené v programu TVPaint.

Technika provedení

Pro zhotovení animovaného snímku jsem si zvolila 2D animaci. Kombinaci ručně kresleného pozadí a digitálně vytvořených postav. Původně jsem měla v plánu kombinaci ploškové animace s animací kreslenou. Statické záběry měly být animací ploškovou a záběry složitější, kdy mi třeba postava mění směr pohybu a vbíhá do prostoru bylo v plánu řešit animací kreslenou. Nicméně po naskicování a rozebrání záběrů, vyšlo najevo, že kombinace nepřípadá v úvahu, neboť je dění v záběrech natolik složité, že nezbývá nic jiného, než celý film vytvořit kreslenkou.

Vývoj postav a pozadí

Vzhledem k tomu, že jsem zkoušela mnoho stylů a metod, jak vyzrát na film a vtisknout tu správnou atmosféru, prošly moje postavy i pozadí výraznými změnami. Od začátku do konce jsem ušla dlouhou cestu a roztrhala pěkných pár metrů papírů. Ty které přežili tvůrčí eufórii a značí vývoj na oné stezce, předkládám...

Obrázek 3. Vývoj postav a pozadí

Obrázek 4. Vývoj postav a pozadí

Obrázek 5. Vývoj postav a pozadí

Hudba, Zvuk

Je víc než jasné, že hudba a zvuk nese hlavní vinu na tom, jestli atmosféra bude veselá, či ponurá. Ponurost jsem rovnou vynechala, protože se snažím diváka rozesmát a ne rozplakat. Váhala jsem mezi čistě groteskní pianinovou hudbou, swingem a dokonce i techno přišlo v úvahu. Nakonec jsem zvolila střední a snad i nejvhodnější cestu. K mému příběhu jsem vybrala swing, tady hudbu svižnou, říznou, rychlou a především veselou. Hudba se během děje několikrát změní, ale nikdy docela neutichne. To, myslím si, dává náboj a dynamičnost od samotného začátku do posledních vteřin. Bohužel jsem již nestihla ve zvukařském studiu film oručovat. Snad nebude tento nedostatek příliš rušivý.

ZÁVĚR

Tvorbou mého filmu jsem se snažila poukázat na moc fantazie. Na to, že člověk nemusí být zrovna Bůh, aby se bohem stal. Na to, že stvořit si vlastní realitu je stejně snadné, jako si ji nestvořit. Do té doby, než v posledním člověku na zemi vyhasne poslední řehavý uhlík, bude na vždy místo pro legraci a snové reality. Nebojme se svých fantaskních představ a nebojme se ani cizích, neboť fantazie je to jediné, co máme všichni společného

Z výtvarného hlediska jsem si příběh zkoumala zeširoka a vyzkoušela si mnoho způsobů, z nichž jsem si vybrala mě ten nejbližší. Pracovala jsem s kvalitním scénářem, který ke všemu nabízel mají imaginaci společnou účast. Tu jsem s ochotou přijala a nechala proudit mé představy do éteru.

Z původních tří plánovaných minut se film vyšplhal až na dvojnásobek. Měla jsem stále nové a nové vize. Nebojím se říct, že kdyby mi studenská léta měla trvat ještě stovky let, vize by neodešly a toto by byl můj jediný film, který by nikdy nikdo nedokoukal.

Doufám, že moje dílo nikoho neurazí a že bude pochopeno, tak jak má být. Nezbyvá než popřát příjemných pět minut zábavy a do života otevřenou mysl.

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1. Další inspirační zdroje.....	str 15
Obrázek 2. Postavy.....	str 25
Obrázek 3. Vývoj postav a pozadí.....	str 28
Obrázek 4. Vývoj postav a pozadí.....	str 28
Obrázek 5. Vývoj postav a pozadí.....	str 29

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

LEARY TIMOTHY, Timothy Leary's Greatest Hits, Volume I, KnoWare, Los Angeles 1990: ISBN 80-7198-120-6

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA P I. : OBRÁZKOVÝ SCÉNÁŘ

PŘÍLOHA P II. : NÁVRH PLAKÁTU

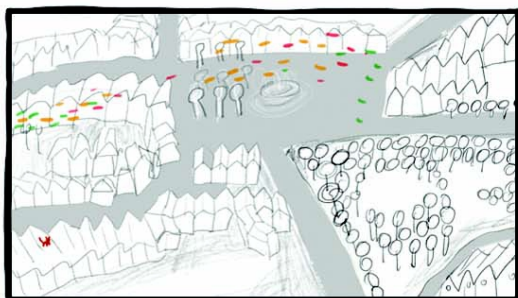
PŘÍLOHA P I: OBRÁZKOVÝ SCÉNÁŘ

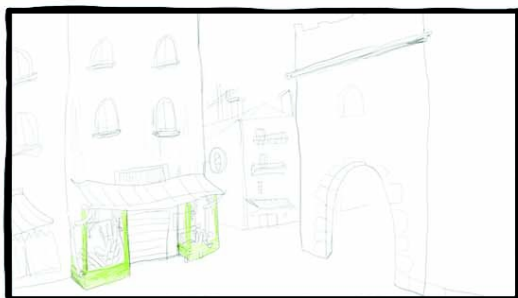
1A

čas 00.00—00.13

úvodní titulky

2A
VC

čas 00.13—00.25

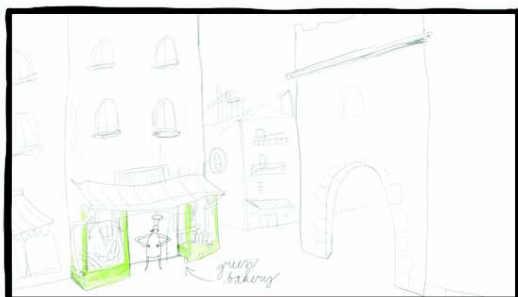
jízda kamerou nad městečkem, mírné přiblížení
na střeše hopká kočka3A
C

čas 00.25—00.27

Pohled do zatím prázdného, zachvíli však
probouzejícího se městečka3B
C

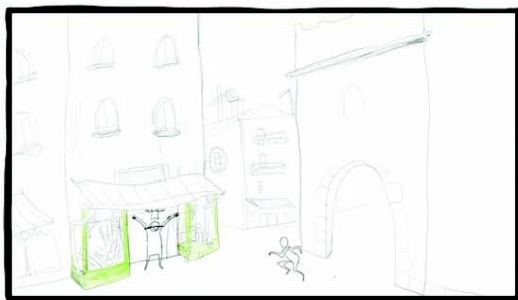
čas 00.27—00.30

Pekař otevírá svůj krám

3C
C

čas 00.30—00.31

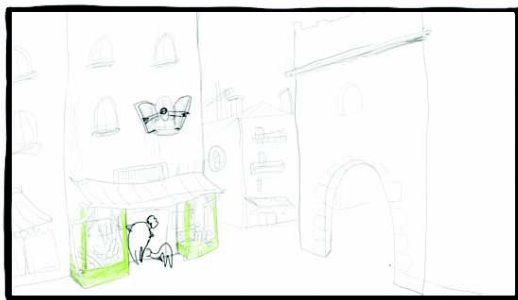
Pekař vyhlíží svého učně

3D
C

čas 00.31—00.33

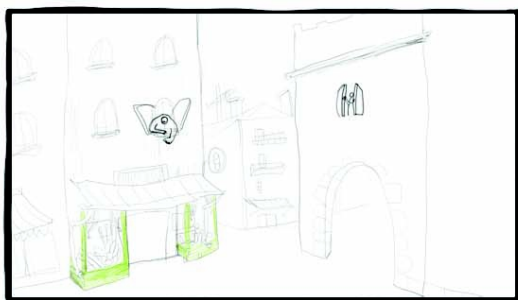
učen přibíhá
pekař se hněvá

3E
C

čas 00.33—00.34

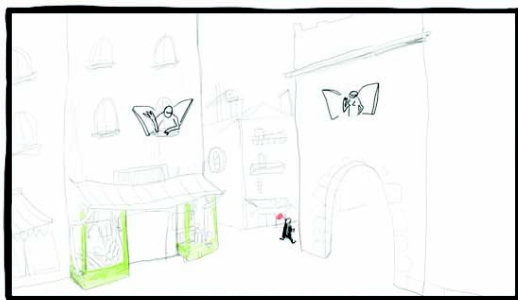
učen se plazí do pekárny
pekař hudruje a vchází těž
obyvatel domu otevírá okenici

3F
C

čas 00.34—00.36

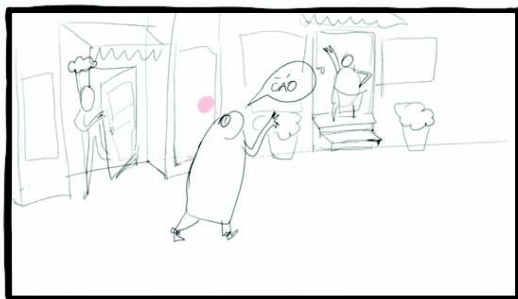
obyvatel hrozí pekařovi pěstí
obyvatelka protějšího domu otevírá okenici

3G
C

čas 00.36—00.40

Sousedé se nadšeně zdraví
v pozadí vychází postava s bublinou nad hlavou

4A
PC

čas 00.40—00.53

postava- dámička prochází ulicí
zdraví se s majiteli obchodů
jízda kamerou

4B
PC

čas 00.53—00.54

dámička se zdraví s kamarádkami

4C
PC

čas 00.54—00.56

společně začnou propírat Místní hvězdu
(prsatici)

4D
PC

čas 00.56—00.57

v pozadí prochází Místní hvězda

4E
PC

čas 00.57—01.01

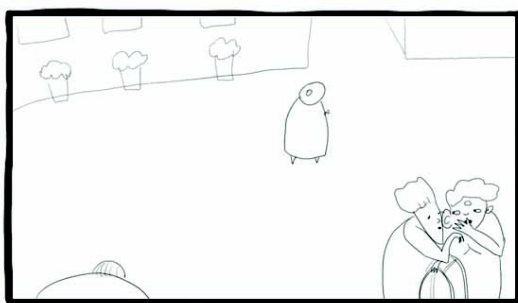
Přiskočí k sobě, znovu hvězdu propírají

4F
PC

čas 01.01—01.03

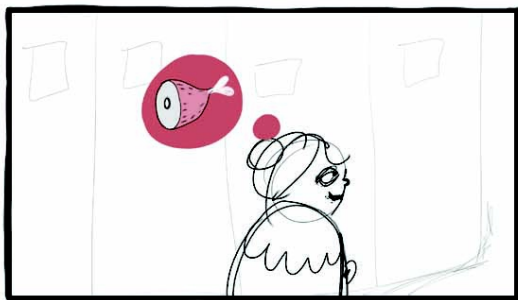
dáma se loučí, z hlavy jí vyskočí bublina s kýtou

4G
PC

čas 01.03—01.05

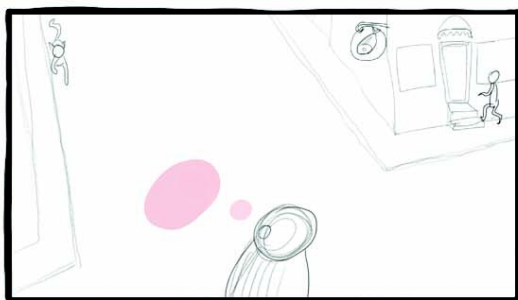
dámička odchází, drbny dál povídají

5A
PD

čas 01.05—01.07

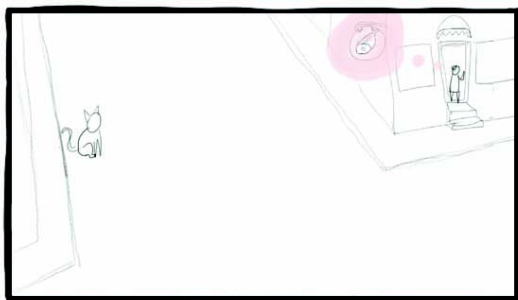
dámička jde a myslí si na kytu

6A
PC

čas 01.07—01.09

má namířeno do řeznictví

6B
C

čas 01.09—01.13

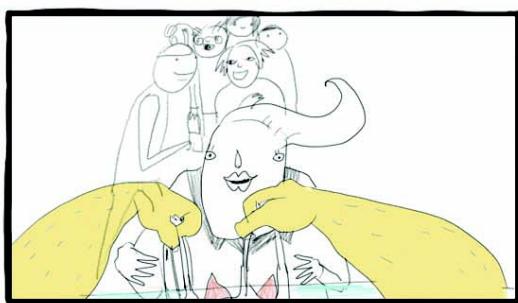
dámička mizí v řeznictví

7A
PD

čas 01.13—01.16

žena si v popředí vybírá zboží
v pozadí přichází naše dámička
zařadí se za ženu do fronty

7B
PD

čas 01.16—01.21

žena dostává svou prasečí hlavu

8A
PD

čas 01.21—01.30

dámička je na řadě,
v bublině se zobrazuje, co má dáma na srdci
chce kýtu, uvařit ji, sníst ji

9A
PD

čas 01.30—01.32

pohled na řeznici plnou pochopení

9B
PD

čas 01.32—01.33

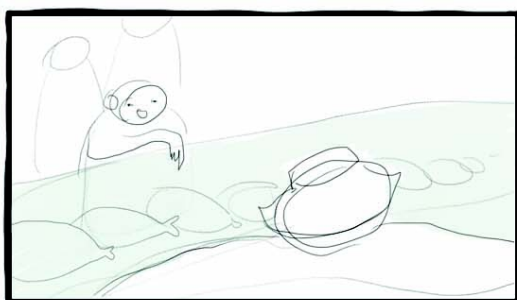
řeznice se usmívá

9C
PD

čas 01.33—01.34

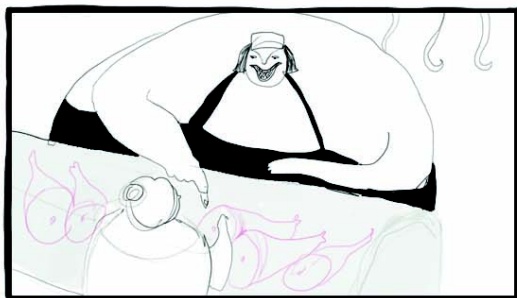
řeznice ukazuje na kýtu v pultu

10A
PC

čas 01.33—01.37

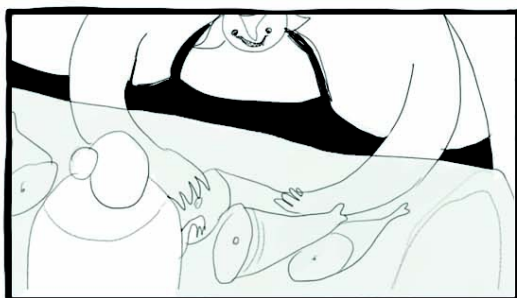
dámička ukazuje na svou vysněnou kýtu

11A
PC

čas 01.37—01.38

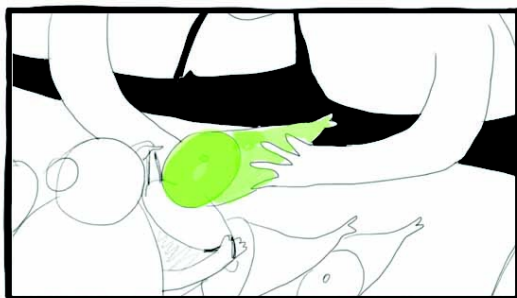
řeznice se pro ni shýbá

11B
PD

čas 01.38—01.39

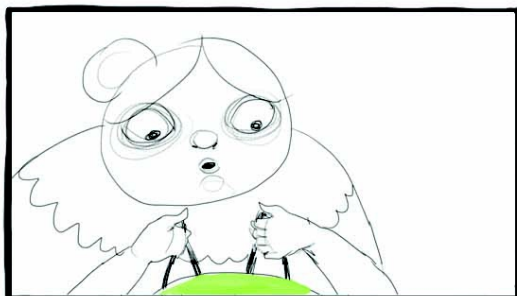
vytahuje ji z pod pultu
dámička nastavuje tašku
kamera se přibližuje

11C
D

čas 01.39—01.41

řeznice ji už už dává kýtu dovnitř
kýta zezelená

12A
PD

čas 01.41—01.42

dámička se překvapeně dívá

12B
PD

čas 01.42—01.43

dámička se zamyslí

12C
PD

čas 01.43—01.45

zavrtí hlavou, že ne

12D
PD

čas 01.45—01.47

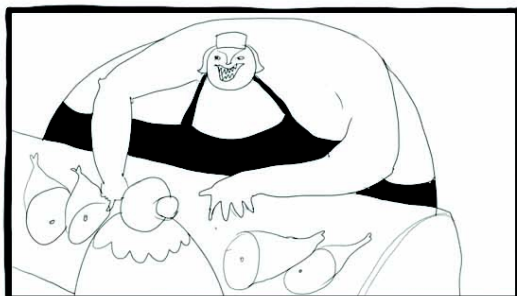
rozhlíží se po nějaké jiné kytičce

12E
PD

čas 01.47—01.48

ukazuje na jinou

13A
PC

čas 01.48—01.49

řeznice se pro kytu natahuje

13B
PC

čas 01.49—01.50

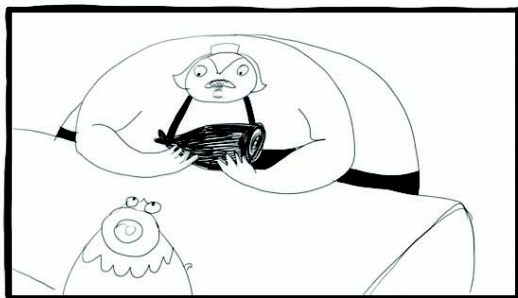
řeznice jí dává kýtu do tašky

13C
PC

čas 01.50—01.52

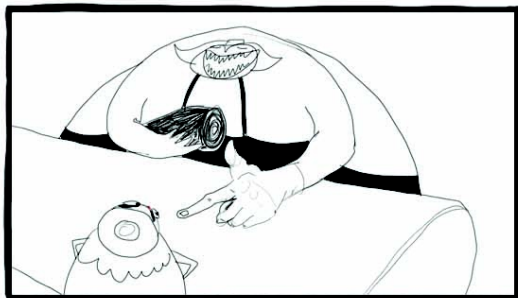
v tom kýta začne červenat a měnit se

13D
PC

čas 01.52—01.54

hop a do rukou jí padne kýtapes
vyděšeně na sebe pohlédnou

13E
PC

čas 01.54—01.56

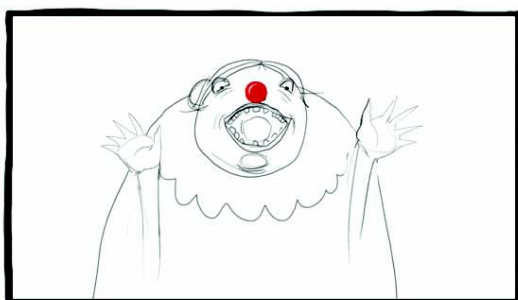
řeznice pobaveně ukazuje na dámičku

14A
PD

čas 01.56—01.58

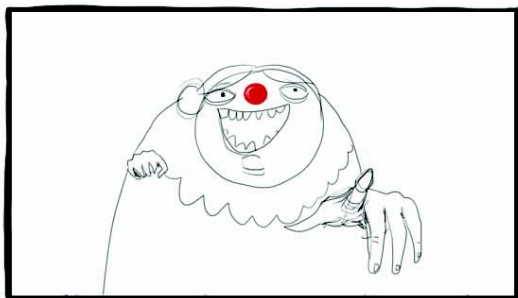
dámička je popuzená, má klaunský nos
(neví o tom)

14B
PD

čas 01.58—01.59

dámička se směje

14C
PD

čas 01.59—02.00

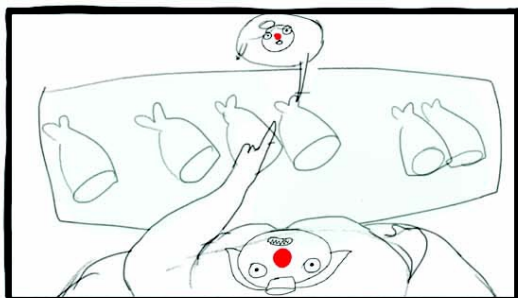
ukazuje na řeznici

15A
C

čas 02.00—02.02

obě srdečně smějí,
ukazují jedna na druhou

15B
PC

čas 02.02—02.04

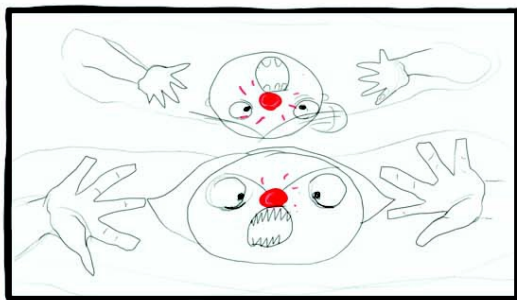
přestanou se smát
dojde jim, co se děje

15C
PC

čas 02.04—02.05

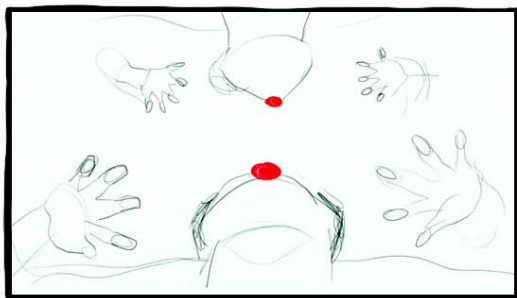
prudce se podívají do odrazu v proskleném pultu

16A
PD

čas 02.05—02.06

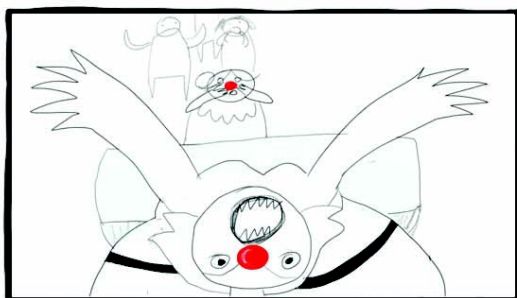
podhled z pod pultu na vyděšené tváře

16B
PD

čas 02.06—02.07

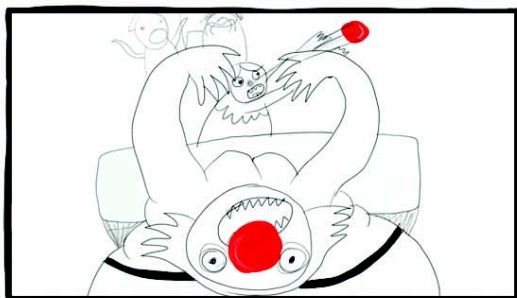
podívají se na sebe, obě klaunské nosy

17A
PC

čas 02.07—02.08

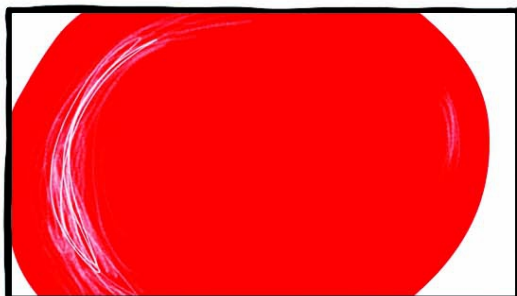
řeznice se šokovaně zaklání

17B
PC

čas 02.08—02.09

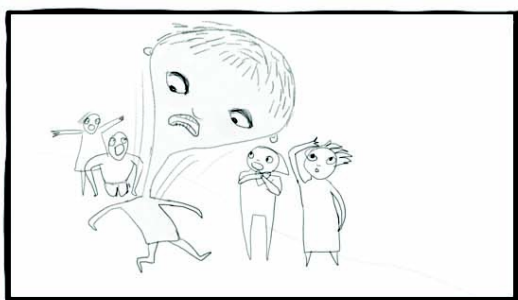
odletí jí nos na kameru

17C
D

čas 02.09—02.10

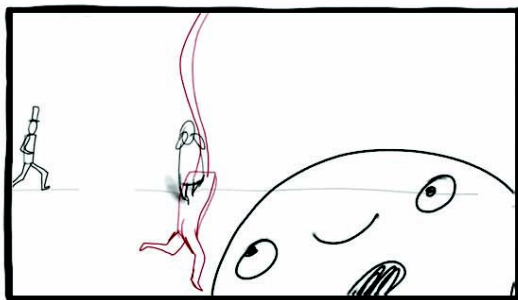
řeznice padá, kamerou proletí nos

18A
C

čas 02.10—02.13

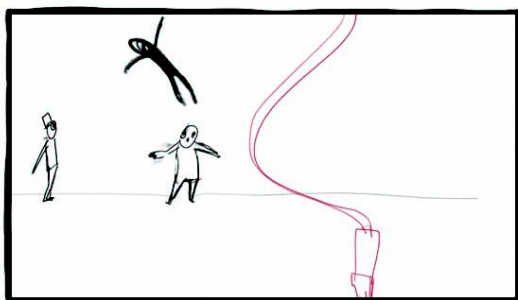
kamera jede frontou za dámičkou
pánovi naroste obří hlava

18B
C

čas 02.13—02.14

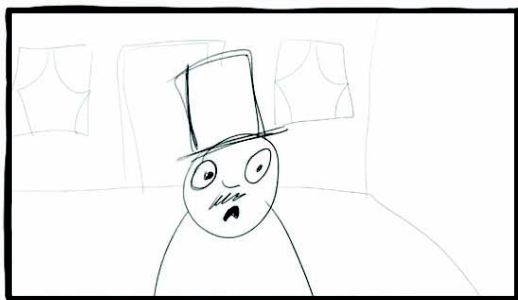
krk se obrovskou rychlostí prodlužuje
paní couvá
v pozadí přichází do záběru pán v cylindru

18C
C

čas 02.14—02.15

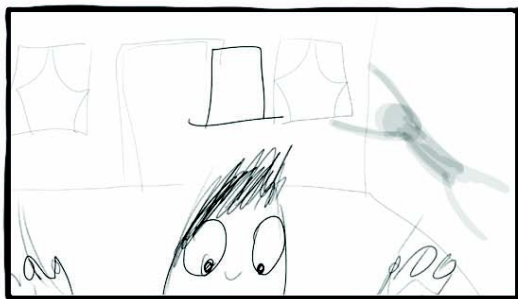
couvající dáma narazí do zdi
opustí ji její stín
pán v cylindru překvapením povyskočí

19A
PD

čas 02.15—02.16

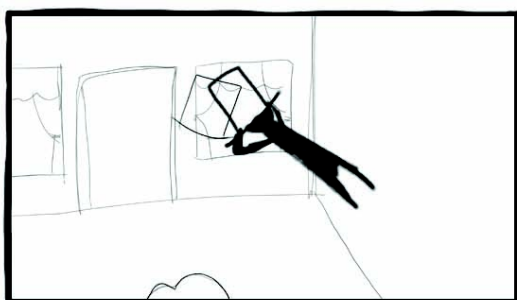
muž v cylindru nevěřičně zírá

19B
PD

čas 02.16—02.17

něco jej zezadu chytne za zadek a tahá
ulítne mu cylindr a stín mu jej ukradne

19C
PD

čas 02.17—02.18

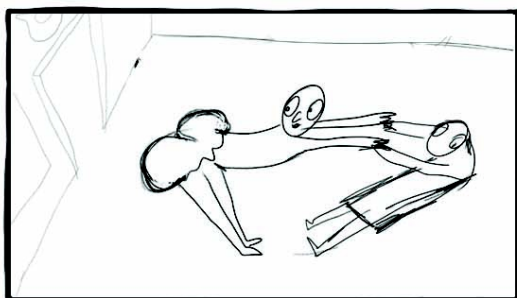
stín s cylindrem letí pryč
pánem cuká jeho vlastní zadek

20A
C

čas 02.18—02.19

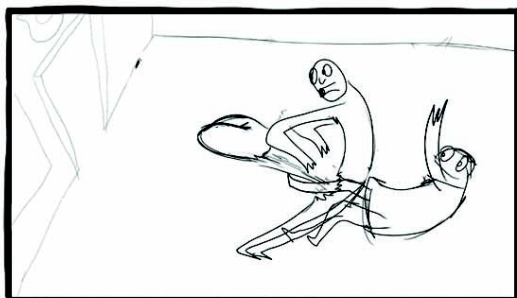
situaci vidíme z boku
zadek s ním pěkně šije
přispěchá mu na pomoc dáma bez stínu

20B
C

čas 02.19—02.20

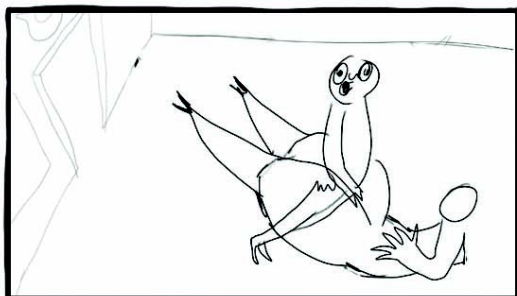
zadek pánovi roztrhne kalhoty

20C
C

čas 02.20—02.21

hoplá, zadek vyskočí ze dveří na ulici
dáma padá k zemi

20D
C

čas 02.21—02.22

pán pomaličku padá dámě do klína
dámě začínají nekontrolovatelně nabobtnávat
končetiny

21A
PC

čas 02.22—02.23

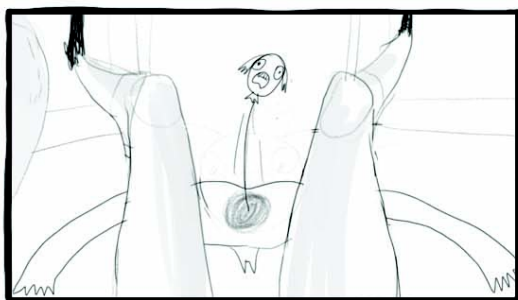
pán padá žene mezi nohy

21B
PC

čas 02.23—02.24

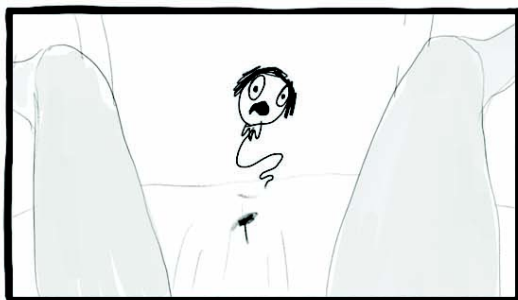
pán pochopí kam padá a s chutí padá níž

21C
PC

čas 02.24—02.25

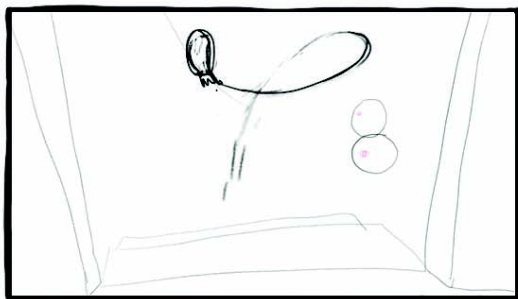
jenže má najednou namísto hlavy balónek

21D
PC

čas 02.25—02.25

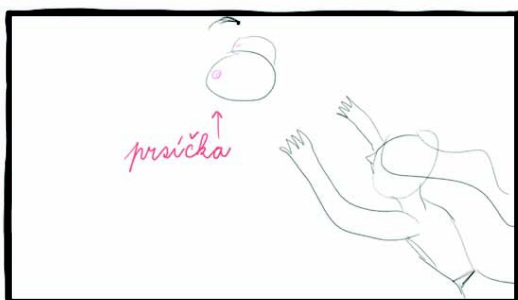
vyjukaně kouká

21E
PC

čas 02.25—02.26

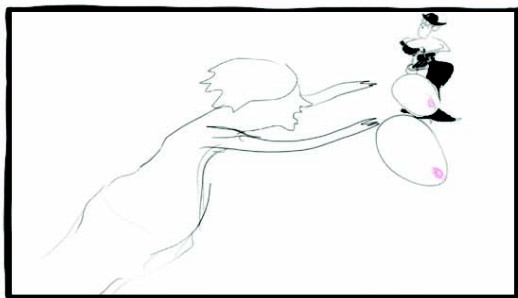
balónku začne unikat vzduch a vylétá na ulici,
kamera jede za ním

21F
PC

čas 02.26—02.27

před kamerou proletí dvojice ňader
mladá dáma se je snaží chytit
kamera jede ulicí dál

21G
PC

čas 02.27—02.28

z leva další dáma také chytá svá ňadra
z pozadí přichází elegantní žena

21H
PC

čas 02.28—02.29

přibližuje se

21I
PD

čas 02.29—02.30

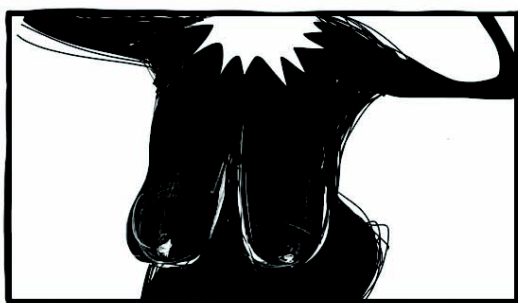
kamera se zastaví a elegantní žena se nese

21J
PD

čas 02.30—02.33

kamera sleduje její prsa, která se začala svěšovat

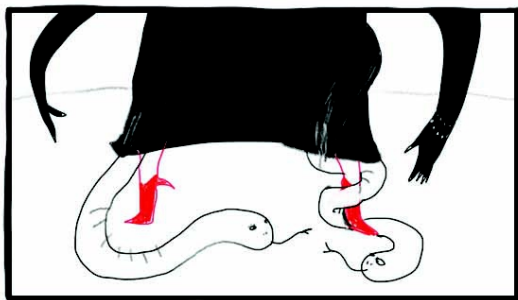

21K

čas 02.33—02.34

PD

prsa se plazí níž a níž

21L

čas 02.34—02.36

PD

až se vyplazí ven z pod šatů a jsou z nich hadi

22A

čas 02.36—02.37

PD

paní zezadu si prohlíží, co se jí to děje u nohou

22B

čas 02.37—02.38

PD

prudce se otočí a sleduje, co se děje za ní

22C

čas 02.38—02.39

PD

řítí se na ni obrovskou rychlostí dvě bujná ňadra

22D čas 02.39—02.40

PD

dáma dostala zásah a padá po zádech na zem

22E čas 02.40—02.41

PD

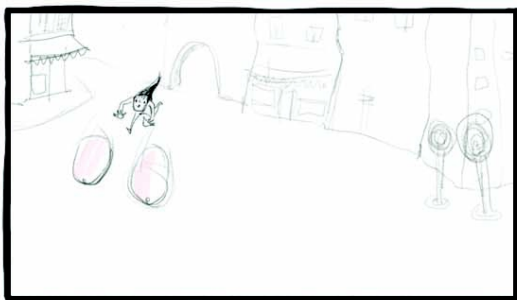
do záběru vbíhá majitelka nader

22F čas 02.41—02.42

PC

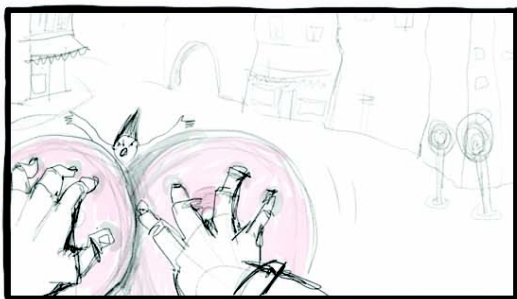
žene se za nimi přes celé náměstí

22G čas 02.42—02.43

PC

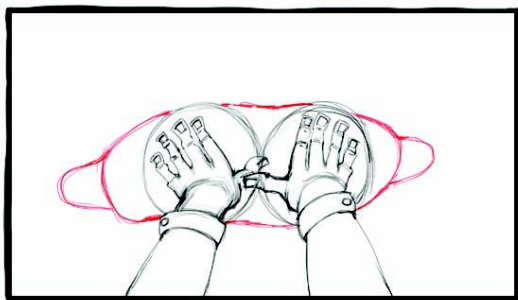
ňadra se odrazí od protější zdi a hopsají zpátky

22H čas 02.43—02.44

PD

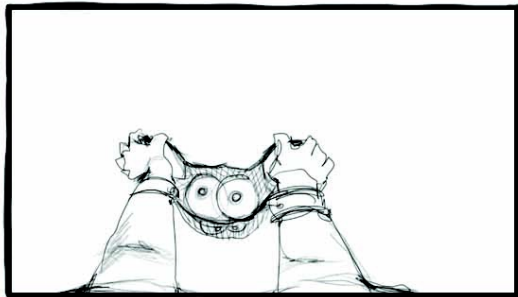
náhle je chytanou čísi ruce

22I čas 02.44—02.45

D

ruce stlačily ňadra do připravené síťovky

22J čas 02.45—02.46

D

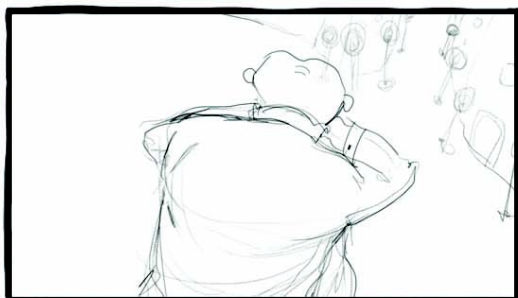
ruce zvedají síťovku vzhůru

23A čas 02.46—02.47

PD

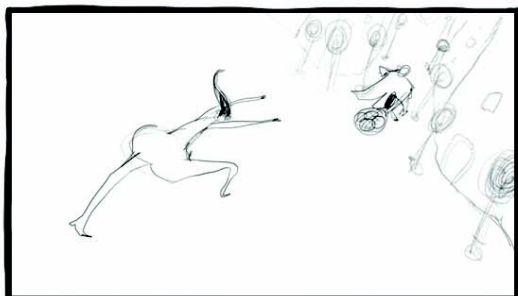
muž, jemuž patří ruce s kradenými prsy

24A čas 02.47—02.48

PD

muž odbíhá ulicí pryč

24B čas 02.48—02.49

PC

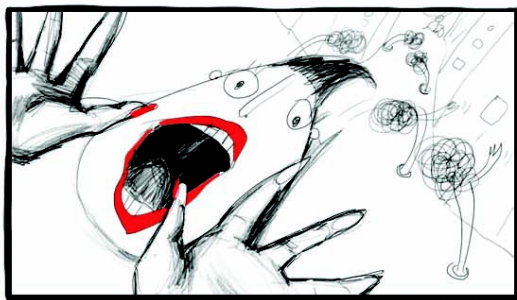
majitelka ňader je mu v patách

24C
PC

čas 02.49—02.51

paní se zmocní stromy, žvýkají ji

24D
VD

čas 02.51—02.52

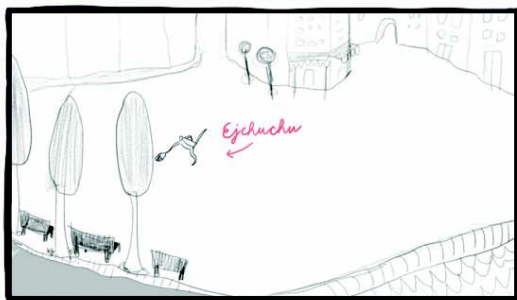
stromy ji vyplivnou do kamery

25A
C

čas 02.53—02.55

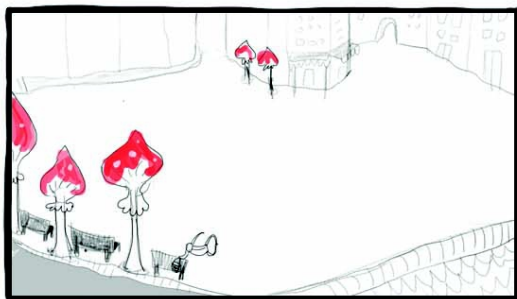
pán vyběhne na náměstí

25B
C

čas 02.55—02.56

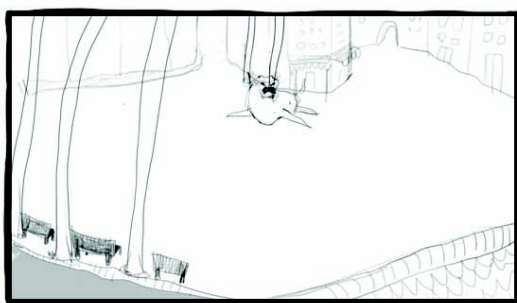
raduje se a hopsá si s lupem

25C
C

čas 02.56—02.58

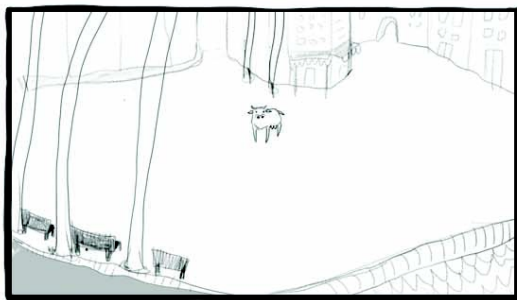
přeskočí lavičku
ze stromů se stanou muchomůrky

25D
C

čas 02.58—03.00

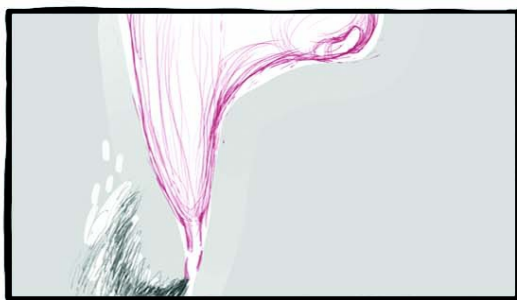
na náměstí spadne kráva
je zmatena

25E
C

čas 03.00—03.06

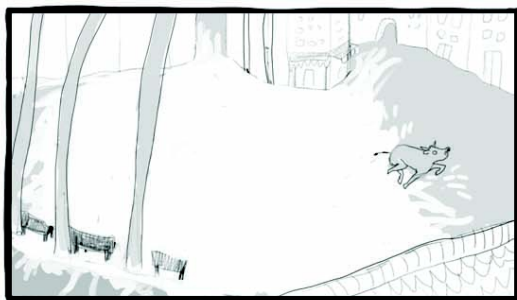
začne z ní téct mléko

26A
D

čas 03.06—03.09

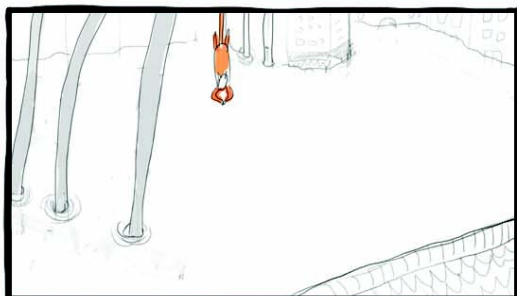
detail vemínek

27A
C

čas 03.09—03.11

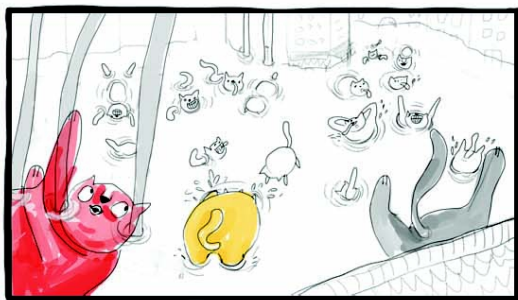
šokovaná utíká pryč
celé náměstí se zaplní mlékem

27B
C

čas 03.11—03.14

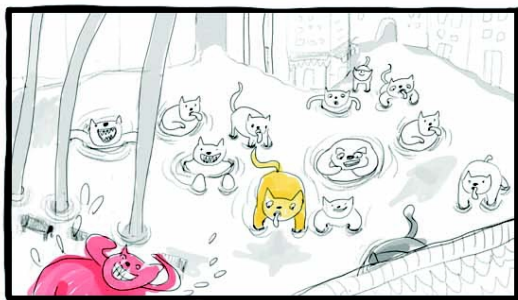
do spousty mlíčka padá první kočka

27C
C

čas 03.14—03.16

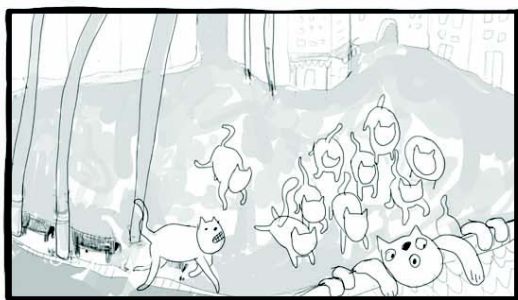
do mlíčka padají další kočky

27D
C

čas 03.16—03.19

všechno mlíčko vypijí

27E
C

čas 03.19—03.22

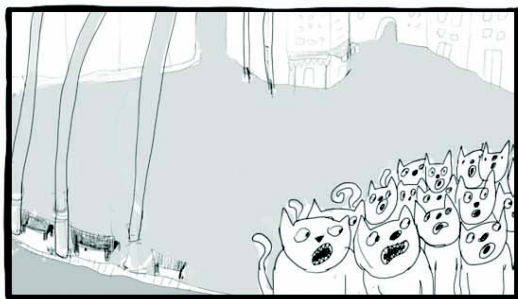
kočky se drápour na střeše

27F
C

čas 03.22—03.26

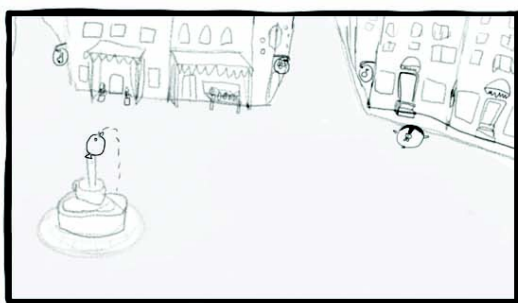
sedí na střeše
olízou se

27G
C

čas 03.26—03.29

zadívají se přes střechu na druhé náměstí
a nevěří svým očím

29F
C

čas 03.43—03.45

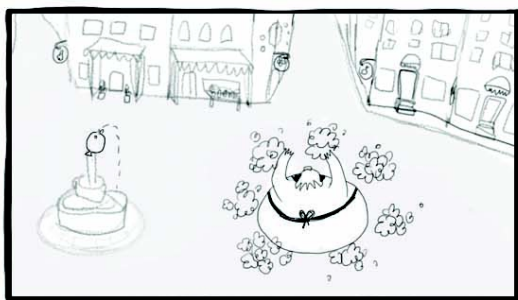
kýty z řeznictví vykutálí řeznici

29G
C

čas 03.45—03.49

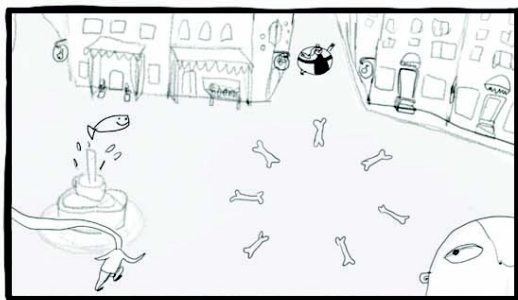
zběsile okolo ní cvakají zuby

29H
C

čas 03.49—03.51

řeznice jim uteče
kýty se rozplynou

29I
C

čas 03.51—03.53

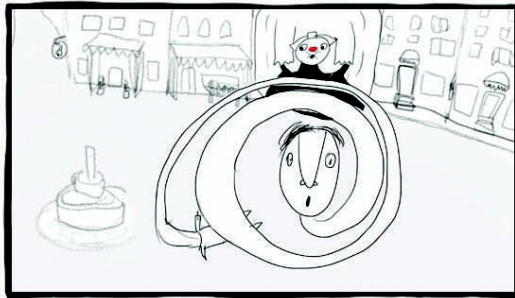
řeznice se zasekne mezi domy, pulzuje, roste až
je stejně velké jako řeznictví
do záběru vstupuje hlavoun

29J
C

čas 03.53—03.55

hlavoun se potácí ulicí
řeznice jej sleduje

29K
C

čas 03.55—03.57

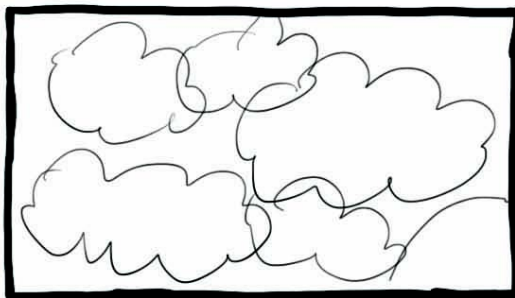
hlavounovo tělo padá, stočí se mu hlava

30A
VC

čas 03.57—04.00

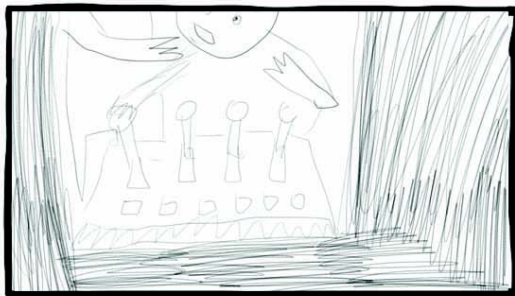
prásk, změna, kamera se řítí od náměstí vzhůru

30B
VC

čas 04.00—04.03

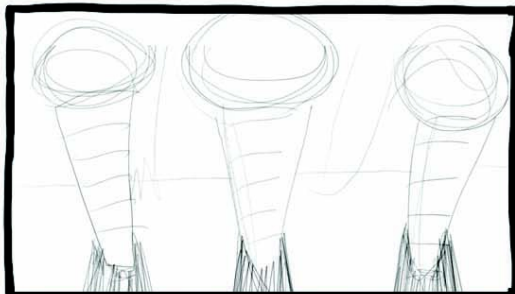
nad mraky a výš

30C
C

čas 04.03—04.05

z černoty se přibližuje malé okénko
vidíme v něm chlapce u přístroje

30D
D

čas 04.05—04.07

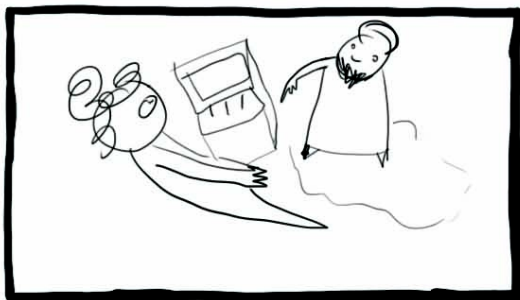
trochu zpomalený pohyb, nájezd na chlapce

30E
D

čas 04.07—04.10

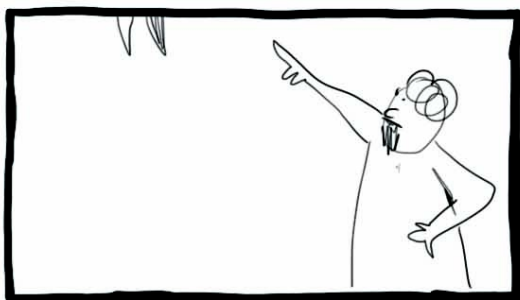
vidíme chlapci do obličeje
rotace kamery

30F
C

čas 04.10—04.12

táta ho vynesl do vzduchu, chlapec stoupá
vzhůru

30G
PC

čas 04.12—04.14

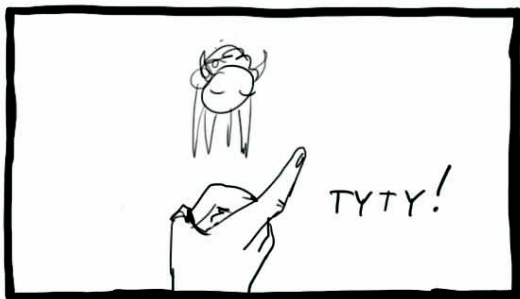
výš

31A
PC

čas 04.14—04.15

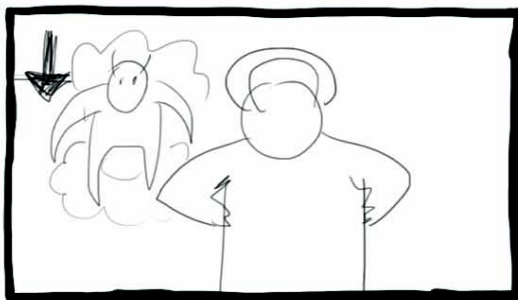
ve vzduchu se zastavil
ruka boží na něj ukazuje

31B
PC

čas 04.15—04.17

táta ho kárá
chlapci je stydno

32A
PC

čas 04.17—04.19

táta ho usadí na mráčkovou sedačku

32B
PC

čas 04.19—04.22

táta je naštván
ukáže mu, aby okamžitě odešel

33A
PC

čas 04.22—04.26

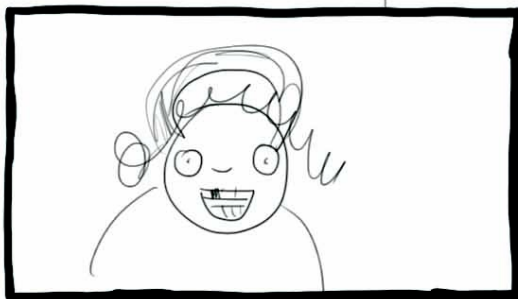
chlapec nešťastně odchází
tátovi se mu ale zželí
zvedne v pozadí ruku s něčím zlatým

33B
PD

čas 04.26—04.35

smutný chlapec si všimne tátovi ruky

33C
PD

čas 04.35—04.45

chlapcova svatožář se zase rozzáří a s ní i jeho
úsměv

PŘÍLOHA P II: NÁVRH PLAKÁTU

